

F.C. KØBENHAVN FAN CLUBS
OFFICIELLE MEDLEMSBLAD #92

BRØLET

#TroPåDet

Imponerende efterår – og lidt brok

Selvom vi i skrivende stund ikke ved, hvordan det ender i Champions League-gruppespillet, så må jeg – medmindre vi smider alt væk i Superligaen den næste tid – klappe i mine småbuttede hænder over, hvad Neestrup har opnået dette efterår.

Champions League var frem til hjemmekampen mod United imponerende spillemæssigt, bare hele tiden lige og ved og næsten. Så kom chokket, den vanvittige sejr over United i Parken. Den oplevelse gav mig mærkbart flere grå hår i tindingerne med de sindssyge op- og nedture. Jeg har fulgt B1903 siden 1982 og siden FCK, og det er ærligt talt den vildeste oplevelse til dato. Selvom kampen muligvis skar nogle måneder af mit liv, så ville jeg ikke være den foruden.

Ja, vi inkasserer alt for mange mål, men det er godt nok sjovere at se på denne type angrebsfodbold end de evige 1-0'ere og dybt forsvar. Kedeligt er det ikke. Tak for det.

Et par ikke så hyggelige ting skal vi også lige omkring. Uagtet, at der kan være idiotopførsel blandt fans, så er det bydende nødvendigt, at politiet på sin side også strammer op. Vi skal have en bedre dialog til fanklubberne – noget som både Brøndby Support og FCKFC har efterlyst. Hvis man insisterer på at lægge derbykampe på tumpede tidspunkter for at kunne passe sin politikforretning, så skal man altså også være villig til en bedre dialog, end det er mit indtryk, man er fra politiets side.

Og så nytter det selvfølgelig heller ikke noget, at man har enkelte betjente, der går helt agurk og tæver løs til højre og venstre. Når det er sagt, så er det også i min verden uacceptabelt, at specifikke betjente hænges ud med privatadresser på nettet, som jeg har set efter seneste derby. Ja, manden, det handler om, opførte sig som en gedigen idiot.

Men det er vigtigt at forstå, at han er et produkt af et system, og derfor er det systemet, der skal gås efter, ikke privatpersoner. Det går ikke.

Fra et sikkerhedshensyn, som fan, ville det måske snart være rart at få indført de bodycams, som man har i andre lande, og så føde alt materialet direkte ned i en server, som en uafhængig instans har adgang til. Og som man som borger kan søge aktindsigt i.

Et andet hår i suppen er omkring aftalen om loyalitetspoint fremadrettet. Og omkring sæsonkort og "fravær". Vi har ikke glemt det endnu. Vi er voksne mennesker. Pointene skal altså ikke ud med badevandet efter tre år. Nogle af os får børn eller har andre ting, der fylder et par år. Og vi har helt fint styr på det kort, vi betaler i dyre domme for hvert år. Og skal nok huske at låne det ud. Og vi ville sætte stor pris på, hvis der kom en løsning, der er fornuftig for alle parter – og som ikke bare midt i en eventuel guldrus bliver lusket ind af bagdøren, som man prøvede sidste gang. Den går altså ikke.

Tom Carstensen
Chefredaktør

BRØLET 92

Oplag: 7.700

Chefredaktør
Tom Carstensen, broelet@fckfc.dk

Redaktører
Thor Carlskov og Thomas Sjørup

Skribenter
Thor Carlskov, Kristoffer Just, Kristoffer Olsen, Asger Bach Holst, Tom Carstensen, Katinka Riess

Fotoredaktør
Thomas Sjørup

Fotografer
Tobias Jørgensen, August Sjørup Johnny Frederiksen, Thomas Sjørup, Allan Høgholm

Forsidefoto
Johnny Frederiksen

Tryk
All Graphic

Layout
Philip Bidstrup

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
Tlf: 35 43 23 43
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 2104 - 4371731372

Telefontider
Mandag-fredag: 09:00-11:00

Bestyrelsen
Formand: Lars Thor
Næstformand: Christian Hindkjær
Kasserer: Casper Düring Koed
Medlem: Mie Backmann
Medlem: Casper Fischer Raavig
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Kim Dahl Hansen

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fck.dk/fanzone/fans/udebanekampe
fckaway@fck.dk

Klub FCK – salg af sæsonkort
FCK fanshop
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 01
fanshop@fck.dk
www.fckfanshop.dk

SIDE 32

SIDE 36

SIDE 10

SIDE 32

BESTYRELSEN HAR ORDET

Når man står på tærsklen til et nyt år, så gør man status over året der er gået. Man vender og drejer alle de gode og dårlige oplevelser, der har været i løbet af det år vi snart kan vinke farvel til. Som fodboldfan går man helt sikkert og afspiller samtlige klip fra mindeværdige kampe i hovedet igen og igen, og forsøger at blive enig med sig selv om hvilken kamp, hvilket mål, hvilken spiller og hvilken oplevelse, der egentlig var årets største og bedste. For hvad var årets oplevelse egentlig? Var det da vi kunne krydse endnu et mesterskab af, som for mange af os skete i en bus eller på en rasteplads på vejen hjem fra Viborg. For nogen var dette det allerførste mesterskab, for andre var det nummer 15. Var det en af de to varmeste kampe meget længe, da vi tog turen til Prag? Var det at kunne træde ud på det mægtige Old Trafford for første gang med en fra den næste generation af fodboldfans i hånden? Eller var det Roonys sejrsmål i overtiden ved efterårets derby i Brøndby, der fik hele tribunen til at eksplodere?

For vores vedkommende står 4-3 sejren over Manchester United klokkeklart. Det var ganske enkelt en fuldstændig vanvittig kamp og endnu en magisk aften. En kamp, der skriver sig direkte ind i F.C. Københavns historie, og er umulig at komme udenom i en alltime top-3. Pulsen er først nu ved at have fundet et normalt leje igen. Hver især har vi vores største fodboldoplevelse fra 2023 som vi med glæde kan tænke tilbage på, og uanset hvor stor en præstation, der er tale om, så giver fodbolden os så meget mere end de 90 minutter kampen spilles. Det er præcis de oplevelser, der gør det så meget værd at være fodboldfan og bruge hver en krone på at følge holdet i tykt og tyndt.

Skal vi gøre status over året i selve F.C. København Fan Club, så må vi konkludere, at det overordnet set har været et rigtig godt år for fanklubben. Udover at have solgt langt over 1800 pladser på busser og fly i ind- og udland, og dermed have skabt oplevelser for livet for rigtig mange af vores medlemmer, så har vi også haft nok at se til i forhold til alle vores øvrige aktiviteter.

Vi føler selv, at 2023 har været året, hvor vi i den grad har udviklet os og gjort fanklubben mere attraktiv for nye, nuværende og gamle (velkommen tilbage) medlemmer. Vi føler, at vi har forstærket vores position både i forhold til F.C. København, men også gjort os selv til en vigtig spiller andre steder, hvor F.C. København fans stemme skal være stærk, klar og afgørende. Vi er gået ind i sager både af egen vilje, men også med en tro på, at vi kan gøre en forskel for vores medlemmer, når de finder noget urimeligt og kontakter os, fordi de

selv føler sig magtesløse. Og ikke nok med vi har fået en tilgang af medlemmer, så har vi dette år også styrket vores bestyrelse med helt nye stærke kræfter ligesom vi også har set et boom i nye engagerede frivillige, der gerne vil bidrage på den ene eller anden måde.

Det har været altafgørende for os med nye frivillige, da vi aldrig nogensinde før har haft så mange ideer og arrangementer som vi tripper for at få ført ud i livet.

Vores fokus har især været at skabe en sund frivilligekultur, der gør det meningsfuldt at være en del af vores frivillige, men i den grad også forsøge at skabe en mere positiv fankultur for alle, især med øje på vores børn og unge fans. De fortjener opmærksomhed og lige så gode forhold som alle os andre og så fortjener de muligheden for at blomstre og selv fortolke, hvordan de har lyst til at vokse op og være fans af F.C. København.

I adskillige år har vi bedt om bedre kommunikation og koordinering op til derbykampene. Vi har især efterlyst en bedre dialog med politiet, da vi tidligere har oplevet, at kommunikationen er gået skævt og det blandt andet har ført til kaos, tåregas og fredelige fans der er kommet i klemme mellem politi og Brøndbyfans. Vi ser det som en kæmpe sejr, at vi endelig har fået dialogen tilbage og at vi officielle fanklubber er inddraget i denne enormt vigtige del af fodboldkampene. Selvom dialog ikke kan løse alle problemer, så er to derbys på vestegnen forløbet så roligt som man overhovedet kunne ønske sig, og vi det har været enormt gavnligt, at vi har kunne koordinere og bruge hinanden for at undgå unødige konfrontationer.

Efter to veloverståede derbys på vestegnen, der forløb så fredeligt som overhovedet muligt og med meget få anholdelser, havde vi håbet, at vi kunne krydse et tredje vellykket derby af. Vi havde ligeledes en forhåbning om at tilbageholdelse af fans kunne lykkes lige så godt som i udlandet, hvilke desværre ikke var tilfældet. For desværre oplevede vi igen, at koordineringen ikke forløb som planlagt, hvilket resulterede i, at adskillige fans, der udelukkende befandt sig på det forkerte sted, på det forkerte tidspunkt, kom i klemme mellem politi og de uroligheder, der opstod efter kampen. Det er ikke bare møghamrende ærgerligt at se tilbage på, men også nedslående, at vi på egen hjemmebane fejler, når det handler om at kunne afvikle et fredeligt derby. På vegne af de fans der kom i klemme og oplevede at få knippelslag fuldstændig umotiveret, forsøger vi at kortlægge og udarbejde en nøje udførlig rapport om hændelserne til dette derby i samarbejde med Brøndby Support og DFF, så vi i fællesskab kan evaluere og forhåbentlig påpege, hvor i koordineringen vi har fejlet, så det ikke kommer til at ske igen.

Det skal slås fast, at vi anser politi og andre myndigheder som uhyre vigtige samarbejdspartnere for at lykkes og afvikle højrisiko kampene, og derfor er vi overhovedet heller ikke enige i de 1312 (= ACAB = All Cops Are Bastards)-bannere, der er blevet luftet temmelig heftigt den seneste tid. Især fordi vi som almindelige fredelige fodboldfans udmærket godt ved, hvordan det er at blive sat i bås med hooligans- og uromagere. Til gengæld skal vi som fodboldfans have mulighed for at ytre os og vise vores utilfredshed, også overfor myndighederne. For vil man trænge igennem som fodboldfan, er den mest oplagte mulighed at gøre det på et fyldt stadion. Vi er ikke enige i budskabet, men vi er voldsomt enige i, at der ikke skal gives bøder af den kaliber for at udtrykke sig kritisk og da slet ikke af en disciplinærinstans, der ikke lader til at have den store indsigt i fankultur, men til gengæld har spidskompetencer indenfor andre aspekter i fodbolden.

Jo, selvom året har været godt for F.C. København Fan Club, så bliver vi heldigvis aldrig overflødige. Vi har masser af arbejde at gå i krig med, også i 2024.

Vi vil gerne takke jer alle for året der er gået. Vi glæder os til et spændende 2024, hvor vi gerne vil love, at der kommer meget mere fra F.C. København Fan Club til mange trofaste medlemmer og medfans.

Glædelig jul & godt nytår til dig og din familie.

♥
Casper D, Casper F, Christian H,
Christian T, Kim, Lars & Mie.

Samarbejdspartner med
F.C. København &
F.C. Københavns Fan Club

Hertz bogtrykkergården a/s

Kongelig Privilegeret
Siden 1828

www.hertz.dk
post@hertz.dk

ROONY BARDGHJI
Drengen har spillet over 60 kampe og har, alene i dette efterår, vendt et udederby på fem minutter, "panenkaet" et afgørende straf-fespark i kassen i Prag og og sænket Manchester United i Parken. Og han er først lige blevet 18 år! Vi er sgu heldige med vores svensk-syriske trylledreng. Tak for dig Roony!

RASMUS HØJLUND
Han tappede to kasser ind mod os i Parken, så hvordan kan han komme på venne-listen? Det kan han for sin store kærlighed og åbenhed over for FCK og klubbens fans, og for sin store støtte til hans småbrødre Emil og Oscar. Dem har vi stadig glæde af, men det gør sgu ondt, at store-bror Højlunds store gennembrud ikke blev i FCK.

KAMIL GRABARA
Vi skal nyde ham, mens vi har ham. Først og fremmest pga. hans kampafgø-rende redninger, men også for hans banter-evner i inter-views og på sociale medier. Det er jo guf for ham, når Frederik Alves Ibsen udtaler nonsens om, at bif kan slå United - og at de har vist, at de kan "kan slå os overbevi-sende" efter en kamp, hvor de tabte. Kamil fulgte op på dette efter derbyet, ved at kalde bif for "mindst lige så gode som Manchester City". Don't ever change, Kamil!"

FOTOS: TOBIAS JØRGENSEN OG THOMAS SJØRUP

VENNER & FJENDER

FODBOLDENS DISCIPLINÆRINSTANS
Mens Randers FC's sportsdirektør Søren Pedersen slipper afsted med en bøde på 5.000 kroner for at FORSTUVE dommer Jonas Hansens finger, bliver F.C. København tildelt den ene megabøde efter den anden. En ting er pyrobøderne, dem er der ikke så meget at sige til, for reglerne er som de er. Men at fodboldfans ikke kan kritisere det danske politi? 100.000 lyder bøden for en fuldstændig berettiget kritik af Heino Kegel og Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP). Hvad skete der med ytringsfriheden? Og hvad skete der med fucking proportioner!

BRØNDBY IF
Banner-banter er en fed og sjov del af derby. Men pak jeres sexistiske pis sammen og lad det blive på vestegnen. At der er kommet flere piger og kvinder i Parken er noget, vi kan være stolte af.

KNÆ
Først det ene knæ og så det andet knæ for Davit Khocholava, der lige fik duftet til grønsværen kortvarigt, inden han igen måtte under kniven. I foråret var både Boile og Zeca ude med deres anden lange knæskade. Vi kunne bruge lidt knæ-held! Og så har vi endda slet ikke nævnt Corner...

FRA GADE-BOLD TIL OLD TRAFFORD

Vi tager på en rejse med Elias Achouri fra gadefodbold i de franske storbyers forstæder til Champions League på de største adresser i Europa.

Af Thor Carlskov

Første gang, Elias Achouri satte sine ben i Danmark, var 31. august 2022. Det var på transfervinduets sidste dag, da han ankom til Viborg efter seks år i Portugal.

På det tidspunkt havde den driblestærke kantspiller sammenlagt spillet 30 minutter i den bedste portugisiske række fordelt på tre kampe.

Lidt over et år senere stod den franskfødte tuneser i en FC København-trøje på et af de mest intense stadions i verden - Ali Sami Yen i Istanbul. Her lyttede han sammen med 47.000 andre til Champions League-hymnen før den første kamp i gruppespillet mod Galatasaray. Mindblowing, eller hvad?

"Det var selvfølgelig specielt," fortæller Achouri.

"Men jeg havde ikke brugt tid til at tænke over det, for jeg var nødt til at fokusere på min præstation. Måske kommer det til mig, når sæsonen er slut, men lige nu tænker jeg ikke på det. Jeg var bare glad, for Champions League er det fedeste for alle spillere."

"Jeg tror, jeg i mit hjerte var klar til det. Jeg vidste, at den dag ville komme. Det har jeg altid sagt til mig selv. Jeg kan huske, at jeg for fem år siden så Manchester United spille, og jeg sagde til en af mine trænere, at en dag ville jeg spille på Old Trafford. Det skete for to dage siden," siger den 24-årig kantspiller.

Gadefodbold i Lyon

Der er i det hele taget langt fra den gadefodbold, Achouri spillede i Frankrig som knægt, til de adresser, han spiller på nu.

Han blev født i Saint-Denis, en forstad til Paris. Efter forældrenes skilsmisse flyttede han med moderen til Saint-Prieste, en forstad til Lyon. Efterhånden brugte han alle sine ledige stunder på fodbold.

"Jeg var altid alene, fordi min mor arbejdede, så jeg spillede fodbold hver dag i vores gade med mine venner. Vi spillede også futsal.

Jeg spillede for et hold i Saint-Prieste, ikke en professionel klub, men en gadeklub. En dag ringede Saint-Etienne til mig. En historisk klub.

Det svarer måske til, hvis man spillede i en lille klub på Nørrebro,

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

og så FCK en dag ringede og hentede dig til deres akademi.

"Det var en stor omvæltning. Jeg var måske 14 år, og nu boede jeg på et akademi. Men det var trods alt ikke mere end 40 minutter fra Saint-Etienne til Lyon, så hvis vi havde et par fridage efter en kamp, tog jeg til Lyon og besøgte min familie. Min far kom også nogle gange for at se mine kampe, og så kørte han mig til Lyon bagefter."

Uddannelsen som fodboldspiller fortsatte i Portugal for den 17-årige Achouri, da han blev hentet til akademiet i den portugisiske traditionsklub Vitória de Guimarães.

"Det var svært i starten. Jeg talte ikke sproget, og jeg boede sammen med mange spillere fra hele verden, fra Afrika, Sydamerika, alle steder. Da jeg skrev min første professionelle kontrakt med klubben som 18-19-årig, fik jeg en lejlighed. Det var første gang, jeg boede alene."

> "Jeg er stolt af min beslutning om at tage til Viborg, for nu er jeg i FCK og spiller Champions League. Men jeg vil ikke lyve: Det var svært den første tid i Danmark.

Beslutningen om Danmark

Efter kun at have spillet U19- og U23-fodbold skiftede Achouri i august 2021, for lidt over to år siden, til en anden klub i den bedste portugisiske række, Estoril, hvorfra han blev udlejet til Trofense i den næstbedste række, hvor han fik sine første seniorkampe og gjorde det godt med ni mål i 28 kampe.

Men han fik stadig ikke sin chance i Estoril, og en stor beslutning nærmede sig. Som 23-årig skulle han finde et sted, hvor han kunne tage det store spring i sin udvikling, det vil sige fast spilletid på et højt niveau.

"Da jeg kom tilbage fra Trofense til Estoril i sommeren 2022, kunne jeg se, at jeg ikke ville få mange chan-

FORTSÆTTES
NÆSTE SIDE

cer for at spille med førsteholdet på højeste niveau. Jeg stolede på mine egne kvaliteter, så jeg sagde til mig selv, at jeg var nødt til at gøre noget for min karriere," fortæller Achouri, der derefter satte kursen mod Danmark.

"Det sværeste var tidsaspektet. Det var i transfervinduets sidste dage. Jeg skulle beslutte mig på 72 timer. Det var ikke let. Jeg vidste ikke, hvor jeg skulle hen. Og jeg havde boet i Portugal i seks år. Jeg følte mig hjemme. Jeg havde lært at tale portugisisk, jeg havde fået mange venner.

"Jeg er stolt af min beslutning om at tage til Viborg, for nu er jeg i FCK og spiller Champions League. Men jeg vil ikke lyve: Det var svært den første tid i Danmark.

"Vinteren var allerede på vej, da jeg ankom til Viborg, og jeg havde på fornemmelsen, at vinteren i Danmark ikke ville blive nem. Jeg er vant til solen. Solen er liv. Og jeg var alene i Viborg. For en ung spiller som mig er Viborg måske ikke det nemmeste sted at være," griner den unge tuneser.

"Men jeg havde et mål i tankerne, så jeg prøvede bare at holde fokus," siger Achouri, der vitterligt fik et kæmpe gennembrud i 2022/23-sæsonen, hvor han med seks mål og ni assister var en afgørende faktor i en af Viborg FF's bedste sæsoner nogensinde – fjerdepladsen i Superligaen var en tangering af klubbens bedste placering i den bedste danske række.

Ville kun til FCK

Hentet ind for bare et par millioner kroner havde Achouri mindst tidoblet sin værdi på bare en enkelt sæson i Viborg, så det lå i kortene, at han med et hurtig videresalg kunne blive klubbens største salg nogensinde.

Men hvis Achouri skulle fortsætte i Danmark, var der kun én klub, der kunne friste. Og det var bestemt ikke FC Midtjylland (Viborgs FF's erklærede hovedfjende), som han fik sagt i et tv-interview i foråret 2023 – dertil havde han for meget respekt for Viborg, som havde troet på ham.

"Danmark var svært for mig. Vinteren. Jeg kan huske, at jeg i januar (2023) talte med min familie, og jeg sagde, at hvis jeg skulle skifte klub, ville jeg væk fra Danmark. Den eneste klub, der kunne få mig til at blive i Danmark, var FC København.

Blå bog: Elias Achouri

Født: 10. februar 1999, Saint-Denis, Frankrig

Højde: 1,77 m

Primær position: Venstre fløj

Ungdomsfodbold: Saint-Etienne, Vitória FC, Guimarães, Estoril

Seniorkarriere (kampe, mål, assister):
2021-2022: Estoril (3, 0, 0)
2021-2022: Trofense (28, 9, 0)
2022-2023: Viborg FF (28, 6, 9)
2023-XXXX: FC København (17, 3, 6)
2022-XXXX: Tunesien A-landshold (8, 0, 0)

• "Jeg kan huske, at jeg for fem år siden så Manchester United spille, og jeg sagde til en af mine trænere, at en dag ville jeg spille på Old Trafford. Det skete for to dage siden."

• "Jeg spillede for et hold i Saint-Prieste, ikke en professionel klub, en gadeklub. En dag ringede Saint-Etienne til mig. En historisk klub. Det svarer måske til, hvis man spillede i en lille klub på Nørrebro, og så FCK en dag ringede og hentede dig til deres akademi."

• "Det føles nogle gange som om, alle i Danmark er deprimerede. De savner solen. Det er ikke en kritik af landet, for jeg respekterer det meget. Men når man er ung og alene, og ikke har sin familie i nærheden, er det svært."

> Jeg tror, jeg i mit hjerte var klar til det. Jeg vidste, at den dag ville komme. Det har jeg altid sagt til mig selv. Jeg kan huske, at jeg for fem år siden så Manchester United spille, og jeg sagde til en af mine trænere, at en dag ville jeg spille på Old Trafford. Det skete for to dage siden.

"Det føles nogle gange som om, alle i Danmark er deprimerede. De savner solen. Det er ikke en kritik af landet, for jeg har stor respekt for det. Men når man er ung og alene, og ikke har sin familie i nærheden, er det ikke let. Med min spillestil er jeg nødt til at være glad, for ellers ser man ikke den bedste Elias.

"Men det er nemmere i København. Det er en stor by, man er tættere på alting. Jeg er ikke det store festmenneske, men man kan gå ud med venner og spise på gode restauranter, shoppe, gå i biografen. Man behøver ikke sidde derhjemme hele tiden.

Og min familie kan komme på besøg, være omkring mig i nogle dage. Der er direkte fly, så de kan være her på en time og 45 minutter, og jeg kan komme ned til dem lige så hurtigt. Det gør alt nemmere."

Achouri har fra sin allerførste kamp vist i FCK, at han har et kæmpe potentiale, og hvem ved, hvor god han er, når han lige har fået 50 eller 100 kampe mere på højeste niveau.

Men hans største drøm som fodboldspiller handler ikke om at vinde Champions League, og ikke om at vinde det kommende Africa Cup of Nations med Tunesien i januar 2024, hvor han ellers kan blive afgørende for sit lands chancer. Nej, det er meget mere jordnært.

"Jeg vil bare være en god spiller. Jeg tænker ikke på at blive en superstjerne eller den slags, jeg vil bare være en god spiller på europæisk niveau. Jeg vil bare gøre min familie stolt. Og mig selv."

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

MÅLMÆND UNDER LUPPEN

I FC København har vi oplevet en skare af fantastiske keepere gennem tiden. Men nu er det tid til at smide følelserne til side og lade tallene tale. Selvom vi ikke kan hylde dem alle, dykker vi ned i statistikkerne og undersøger målmændene fra 2015 og frem til i dag. Hvem har leveret den bedste redningsprocent og har stået som en mur? Vi udforsker dataen.

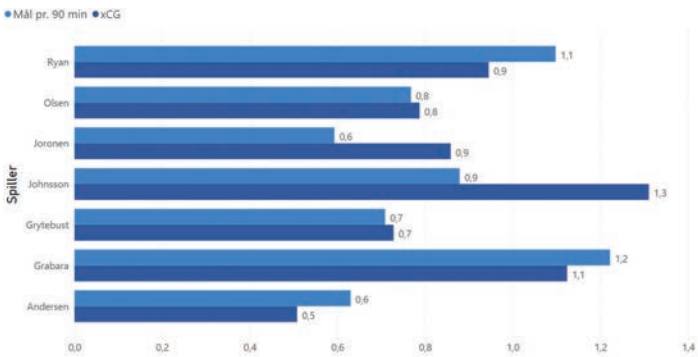
Af Kristoffer Just

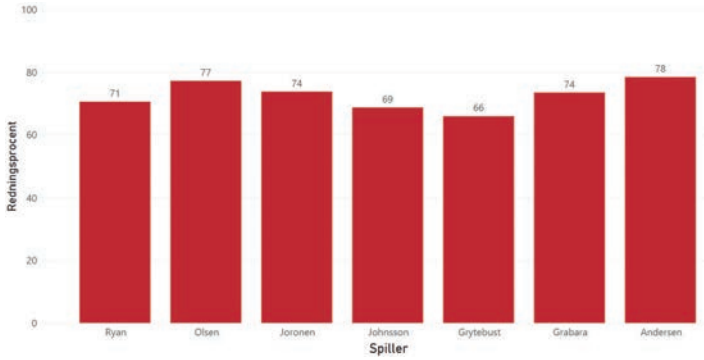
Velkommen til Statistikzonen. Det er her vi nørder, og sætter tal på vores spillere. Denne gang ser vi tilbage på vores målmænd, og ser på, hvem der egentlig har været den bedste. Wyscout har opsamlet data siden 2015. Så det er om målmænd, der spillede fast i årene efter, vi kigger på. Og vi kigger på tal fra alle turngeringer.

Brølet kigger på mål gået ind mod keeperen pr. 90 min, xCG pr. 90 min (sandsynligheden for, at bolden går i mål), redningsprocent og afleveringer.

Så lad os se hvad data siger på de udvalgte parametre. Når vi ser mål imod og xCG, er det klart bedst at målmanden har en højere xCG end mål, der er gået ind. Så her har Kamil Grabara og Stephan Andersen klaret det bedst, men hvor Ryan og Grytebust har haft flere mål i mod sig, end hvad xCG var til.

Flytter vi blikket mod redningsprocent, er Andersen igen i top, sammen med Robin Olsen. Skarpt efterfulgt af Jesse Joronen og Grabara. I den tunge ende har vi Grytebust og Kalle Johnsson.

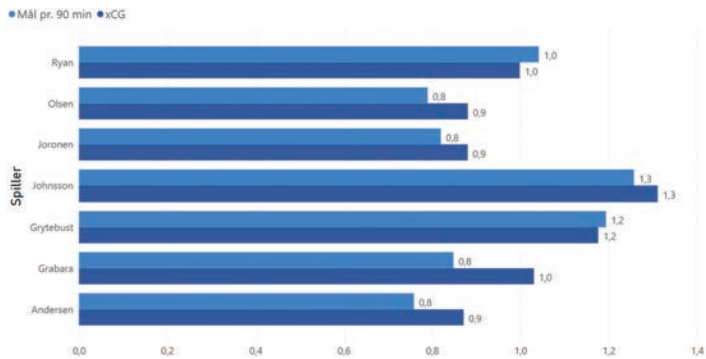

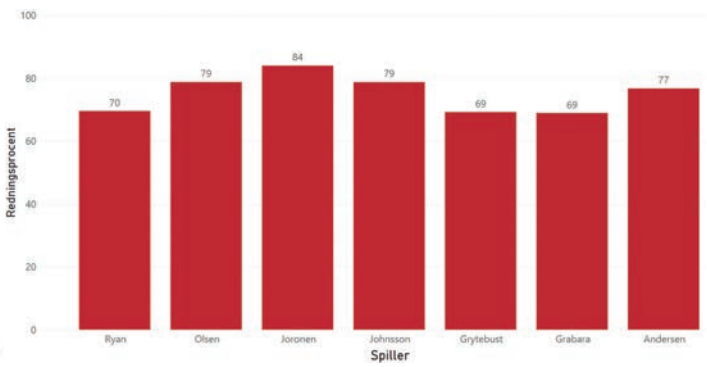

Men de kampe vi ofte husker dem for, er når vi spiller i Europa. Så nu tager vi samme parametre men udelukkende på de europæiske kampe. Her skal man holde sig for øje, at modstanderne har været alt fra multimillionærerne i Manchester City til VVS'eren fra Lincoln Red Imps.

Her stikker Kalle klart ud, efterfulgt af Joronen. Derimod har Grabara, Ryan og Andersen haft det svært i europa kampene, med flere mål gået ind, end skuddene var til.

Når vi kigger på redningsprocent, så er det Joronen, Olsen og Kalle der topper, med Grytebust og Grabara i den anden ende.

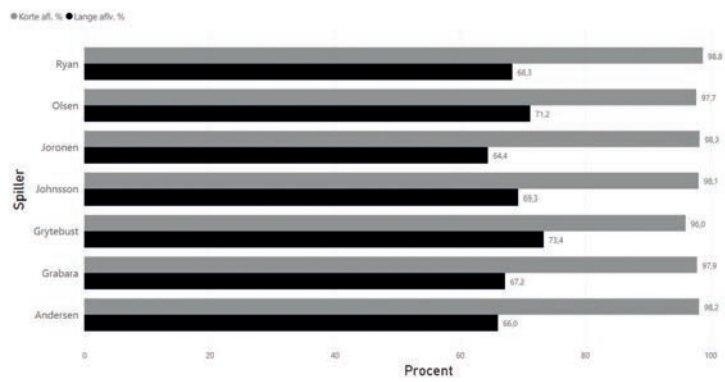

Så ud fra ovenstående valgte parametre, så har Jesse Joronen været god generelt, både i de danske og europæiske turneringer. Så selvom han kun var hos os i én sæson, så glemmer vi aldrig hans redninger i Atalanta-kampene.

Men moderne målmænd, skal også være sikre med fødderne. En høj afleveringspræcision er essentiel, da den muliggør øget boldkontrol til opbygning af spillet, reducerer risikoen for boldtab og øger tempoet.

Her har Ryan, Joronen og Andersen været sikrest på de korte afleveringer, mens Grytebust, Olsen og Johnsson var bedst på de lange.

STATISTIK-ZONEN

DATA-ANALYSE

Data er fra Wyscout

Fast mand

En råkold tirsdag aften sent i oktober inden knald-eller-fald kampen mod FC Midtjylland, mødtes vi med hovedpersonen i denne udgave af Brølets faste indslag "Fast Mand I Kulissen". For hvem er det egentlig, der arbejder i kulissen og er med til at sørge for, at FC Københavns spillere, trænere og stab er klædt ordentligt på til enhver lejlighed? Det har vi sat os ned for at finde ud af.

Af Kristoffer Olsen

Der er ingen tvivl om, at Mikkels første oplevelse i Parken stadig står knivskarpt i hans erindring, når han til Brølet fortæller, at han første gang på tribunen kunne mærke sit hjerte banke igennem sin cola. Mikkel fortæller videre, at hans interesse for klubben er opstået gennem hans morfar, som tog ham og hans storebror med på Øvre C i slut 90'erne og start 00'erne. Og det er da også den tribune, som Mikkel kigger erindrende op på, når han går på banen i Parken med kegler, overtrækstrøjer og boldnet over skulderen. Mikkel With Pedersen er 31 år, bosat på Østerbro og arbejder som kit manager i FC København – en stilling han har haft siden 2017.

Efter mange år med sin morfar på Øvre C, blev Mikkel draget af den nystartede stemningstribune på Nedre B, Sektion 12, som han den dag i dag stadig står på, når han har fri på kampdagene. Og selvom han "ikke kan tage to med en badebold", så har fodbolden – og især FC København - altid haft en helt særlig plads hos Mikkel. Det var dog aldrig målet, at han skulle arbejde i lige præcis FCK: "Det kom ud af det blå. Jeg har været assistenttræner for KB's U-9 hold, og da jeg så jobmuligheden, blev jeg nødt til at slå til. Jeg kom til samtale med Ståle, og der brugte jeg det som indgangsvinkel, samtidigt med at jeg var heldig nok til, at der var nogle fra FCKs Talentafdelingen, som sagde god for mig. Det at blive ansat i en klub, som man er fan af, er også et kæmpe plus for klubben. Jeg taler meget med mine kolleger på tværs af organisationen om, at det gælder om at finde nogle mennesker, som vil klubben det allerbedste. Og som vil give alt, hvad de kan, for at klubben skal få succes."

Hvordan ser en typisk kampdag ud for dig?

"Vi er typisk på stadion – hjemme eller ude – 4 timer før kampstart, hvor vi tømmer bilen med materiale. Vi har rigtigt, rigtigt mange ting med, og hvis vi skal være nogenlunde effektive frem mod kampstart, så er det vigtigste for os at starte med at få et overblik. Til kampe rundt om i Europa har vi i gennemsnit 5-6 store metalkasser og omkring 40 sportstasker med forskelligt gear. Alt dette skal lægges ud sirligt til hver enkelt spiller, træner og stab, så det er klart til at hoppe i ved ankomst. Nees' Les Deux tøj og halsedisse er selvfølgelig også at finde under disse remedier. Derudover er det til udebanekampene også vores opgave at gå omklædningsrummet igennem og stille klar til fysioterapeuterne, sørge for vand og generelt bare et velorganiseret omklædningsrum. Vi har blandt andet også nogle maskiner, som kan varme støvler op, hvis der er enkelte spillere, der

i kulissen

har helt nye støvler med, så de ikke får vabler. Noget af det fedeste ved at være kit manager i FCK er, at hvis man har en god idé til at fremme performance, så bliver der lyttet til dig. Det er topprofessionelt, og alle midler, der kan bruges til at skabe resultater, bliver taget med i regnestykket."

Hvor befinder du dig under og lige op til kampen?

"Jeg går meget op i at bevæge mig så tæt på spillerne, især startelleveren, som muligt under opvarmningen, hvis der for eksempel er en spiller, der skal have andre støvler, gjort noget ved skinner, strømpetape eller lignende. Jeg kan nemmere og hurtigere reagere, hvis jeg befinder mig tæt på, så der bliver taget mindst mulig tid ud af opvarmningen og forberedelserne til kampen for spillerne og trænerne. Der vil typisk være én, der følger den startende målmand, mens den anden følger resten af startelleveren, da målmændene typisk varmer op i et forskudt forløb fra resten af spillerne. Det virker godt for os, har vi erfaret. Når opvarmningen er færdig samler vi sammen og går med ned i omklædningen igen og tager de sidste remedier med op til trænerbænken, hvor vi for eksempel i Parken har fået allokeret to stole længst nede mod Nedre B, så vi hurtigt kan komme ud til sidelinjen, hvis én af spillerne under kampen mangler noget, eller hvis Nees skal have givet en besked til én af dem, der varmer op, eller have kaldt dem til sig i forbindelse med indskiftning."

Hvad laver du udenfor kampdagene?

"Jeg er stort set alle dage i ugen ude på 10'eren – i kælderen, selvfølgelig. Det er faktisk derfor, at vores afdeling bliver kaldt "Kælderen", for det er dér, vi bruger størstedelen af vores tid. De fleste dage, hvor der er træning, går morgenen med at få gjort alt klar til træning. Alle remedier såsom bolde, sticks, mannequiner, kegler, osv. skal tjekkes og tages med ud på banen, hvor spillerne er gode til at tage fat, som man måske har set, hvis man har været ude og overvære en træning eller to. Derefter er det så, at det reelle arbejde faktisk starter. Mange tror, at det er på kampdagene, men der er egentligt bare enormt meget ventetid, for der har vi forberedt. Til gengæld når man for eksempel har haft 40-50 sportstasker med på udebane, så skal alle tasker gås igennem og tjekkes for indhold, hvis der nu skulle have været nogen, der er gået i taskerne, efter vi har pakket dem. Det er ikke super fedt at stå et sted i Jylland, og der så mangler noget vitalt som et anførerbind. Vi benytter os meget af lister og markerer alle tasker med numre, hvorfra vi har en bingoseddel, som vi kan strege ud på, når hver taske er gået igennem. Til gengæld kan det godt blive langt, når man har spillere, der godt kan lide at lave fis og ballade, som så streger ud på sedlen, imens vi kigger væk. Vi kan sagtens håndtere, at der bliver lavet sjov og spas, men sedlen er vores hellige gral, så den må der altså ikke pilles ved."

Hvordan er dit forhold til spillerne i FC København?

"Jeg har et rigtigt godt forhold til rigtigt mange af spillerne. Det kommer som en del af jobbet, at man bliver meget tætte med rigtigt mange af spillerne. Det er både en enorm gave, mens de er i klubben, men det kan også være en stor byrde, når de desværre oftest forlader den igen. Af tidligere spillere vil jeg fremhæve Zeca og Jonas Wind. Især Zeca

FOTO: THOMAS SJØRUP

blev jeg meget tæt med i hans tid i klubben. Han er og bliver en kæmpe person i mit liv. Jonas snapper jeg med flere gange om ugen, og vi ringes også ved jævnligt for lige at tjekke ind hos hinanden. Af de nuværende spillere er det klart, at man har et bedre forhold til dem, der har været i klubben i længere tid, altså kulturbærerne. Det er personer, som ikke nødvendigvis spiller hver gang, men som er så hamrende vigtige i et omklædningsrum for at få nye til at føle sig omfavnet, inkluderet og selvfølgelig også sultne på succes. Og man skal ikke tage fejl af, hvor meget det betyder for eksempel for en nyankommet spiller, der ringer til mig på skæve tidspunkter, fordi de er kommet til at låse sig ude af deres lejlighed eller mangler støvler på kampdagen, at man stiller op og tager sig af dem. Det er ikke en del af jobbeskrivelsen, men man bliver draget ind i deres hverdag helt naturligt. Om det er selve funktionen som kit manager eller personen bag, som er årsag til, at det er sådan, det ved jeg ikke. Men det er virkelig en fed tjans at have."

Hvordan er det at være gået fra FCK-fan til FCK-medarbejder?

"Det er klart, at lige da jeg blev ansat, var der meget hype omkring det i vennegruppen, fordi jeg nu kom helt ind i hjertet af klubben, men jeg har fra start af slået fast overfor dem, at selvom vi sagtens kan diskutere fodbold og FCK, kommer jeg aldrig til at løbe med sladder. Jeg elsker mit arbejde, og selvom jeg flere gange har set lidt misundeligt ned på Sektion 12, hvor jeg tidligere stod til hver kamp, så er der ingen federe følelse som fan end at kunne gå direkte i omklædningsrummet og fejre sejre sammen med spillerne. Men når jeg engang i mellem har en fridag til at stille mig på Nedre B sammen med vennerne, er det klart, at man har en anden tilgang til kampen. Der kan nogle gange godt blive råbt med store bogstaver, men hvis folk fik bare én dag ude på 10'eren, så ville de med deres egne øjne kunne se, hvor meget samtlige af spillerne kæmper for klubben hver eneste dag til træning. Så på den måde kan det være svært at skelne mellem det at være fan af og det at være ansat i klubben"

Til at slutte af på, hvad er dit største FCK-minde?

"Årh, den er svær... Jeg tror, der er mange, der vil vælge en Champions League-kamp, men jeg synes, og det kan måske virke arrogant, at de minder meget om hinanden. Jeg vil sige, at Atalanta-kampen hjemme i 2018 var en kæmpe oplevelse. Jeg husker tydeligt lodtrækningen, hvor man tænkte: "shit mand, det var den værste lodtrækning, man overhovedet kunne få". At man fik 0-0 i Bergamo var jo nærmest mirakuløst, og at det så blev afgjort på straffe i Parken, var det vildeste, så den kamp vil jeg fremhæve som mit største FCK-minde."

STADIG PÅ VEJ

Mohammed Elyounoussi føler endnu ikke, at han har ramt sit bedste niveau i FC København, men efter flere måneder alene på et hotelværelse, har han nu endelig fået sin familie på plads i et hus, og det giver ro til at brillere på banen.

FOTO: JOHNNY FREDERIKSEN

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

Af Thor Carlskov

Hvor tit er det egentlig sket, at en fodboldspiller er blevet spurgt om sin favoritpizza som det allerførste i et længere interview? Måske er det aldrig sket.

Lad os prøve med Mohamed 'Moi' Elyounoussi - en af de største internationale profiler, FCK nogensinde har hentet, og det mere eller mindre på toppen af hans karriere.

Han smiler. Han ved godt, hvor vi er på vej hen.

"Min favoritpizza, øj. Jeg er glad for grøntsager, så det må være en pizza med majs, peberfrugt, champignon, jalapenõs og kylling," lyder det på syngende, letforståeligt norsk fra FC Københavns nye nummer 10.

Da marokkansk-fødte Elyounoussi som 18-årig fik sit store gennembrud som kantspiller i Sarpsborg, foråret 2013, stod han ofte og langede pizzaer over disken i det pizzeria, hans far drev. Nogle gange også efter kampene, hvor sultne fodboldfans kom forbi. Han er vokset op med arbejde, både i skolen, i fodboldklubben og på pizzeriaet.

"Jeg var vældig busy," som han siger.

"Men fodbold var kun for sjov. Det var først som 15-16-årig, at jeg fandt ud af, at jeg var ret god. I min familie blev fodbold aldrig betragtet som en karrierevej eller et job. Det var skole, skole, skole. Ingen i familien havde spillet fodbold, og ingen fulgte med i det.

"Mine forældre ville have, at jeg gik i skole og blev læge eller sådan noget. Selv ville jeg gerne være sportspsykolog. Men min plan B var altid, at jeg skulle arbejde hos min far og en dag overtage hans butik, hvis ikke der skete noget andet.".

Tilbud fra hele verden

Det skete i dén grad noget andet.

Elyounoussi har haft en række navnkundige trænere som Mark Hughes, Neil Lennon, Ståle Solbakken, Ralf Hasenhüttl og Ole Gunnar Solskjær. Vi spurgte, hvad de tre sidstnævnte har lært ham.

1 Målmaskinen

"At få debut på landsholdet. At få det opkald fra Åke og få at vide, at man gør det godt for sin klub i Belgien, og at han gerne vil se én spille for landsholdet."

"Jeg fik debut mod Tyskland ude i Brøndby. Det var 25-års-jubilæumskampen for EM-triumfen i 1992. Man kigger ned ad sig selv og ser, at den er god nok. Det er Danmark, man spiller for. Dagen efter, jeg kom hjem fra landsholdspausen, skiftede jeg fra Zulte Waregem til Bordeaux. Så det var en rimelig vild tid."

"Men hvis jeg må tilføje en ting, så skulle det være, da jeg var 17 og fik debut for AB. Det havde været min klub, siden jeg var fire år, og så får man debut på førsteholdet – det var fandeme også stort. Jeg har jo oplevet AB, mens de var gode. Folk griner lidt af mig, når jeg snakker om det."

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

Efter gennembruddet i Sarpsborg og landsholdsdebut som 19-årig, skiftede Elyounoussi til Molde, hvor han var topscorer to år i træk, og derfra gik turen over FC Basel til Southampton og Celtic.

Da det begyndte at stå klart, at Southampton ville rykke ud af Premier League i foråret 2023, og Elyounoussis kontrakt samtidig var tæt på udløb, skulle der træffes en stor beslutning.

"Der kom tilbud fra Europa, MLS, Asien, Mellemøsten. Hele verden. Og jeg vidste, at jeg skulle væk fra Southampton. Vi var ved at rykke ned i Championship, og jeg følte, at jeg havde gjort mit. Det skulle ske noget nyt."

"Jeg har før prøvet at rykke ned, dårlige resultater, spillere, som sloges indbyrdes. Stress i staben, i ledelsen. Men der var faktisk fortsat et fint miljø og en god kemi i Southampton. Jeg havde bare længe set en udvikling i klubben, hvor man ikke kunne sige, at den hurtigt ville rykke op i Premier League igen. Så jeg kiggede efter noget andet."

"Faktorerne i et skifte er familie, løn og det sportslige, og det er individuelt, hvordan man rangerer det. For mig var familien det vigtigste," fortæller Elyounoussi, der har en kone, som han mødte i Molde-tiden, og tre små børn på 4, 2 og otte måneder.

"Hvis jeg skulle blive i en top 5-liga i Europa, ville det blive en klub fra midten og ned, hvor man måske skulle kæmpe for at blive i rækken. Lønnen ville være god. Men hvor ville min familie trives bedst, samtidig med, at der sportsligt var et tiltalende projekt?"

"Jeg havde hørt meget godt om København, og om FCK som klub, og jeg tænkte, at min familie ville trives her i byen, måske til forskel fra Mellemøsten, eller Los Angeles, eller hvor man ellers kunne være havnet," siger Elyounoussi, der ikke følte behov for at ringe til den norske landstræner, Ståle

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

> Jeg betalte mine forældres huslån ud og sendte min far på pension. Han havde arbejdet fra tidlig morgen til sen aften i 30 år, så nu var det tid til, at han skulle slappe lidt af. Min far gjorde det samme for hans far.

Solbakken, for at høre nærmere om FC København.

"Havde jeg været usikker, havde det været en 50/50-beslutning, om jeg skulle tage til FCK, så havde jeg ringet til Ståle og rådført mig med ham. Men det var det ikke."

Tre måneder på hotel

Moi er endelig ved at finde på plads i København. Og det skyldes netop det vigtigste i livet: familien.

"Nu begynder det at gå fremad," siger han.

"Jeg har boet på hotel i næsten tre måneder. Alene. Familien har været i Norge. Det har været lidt hårdt at være væk fra sine børn så længe. Og det at bo på hotel … en uge er selvfølgelig fint, men efter to-tre måneder, hvor sengen er lidt vanskelig at enes med, så er det ikke sjovt mere.

"Men nu har jeg fundet et hus til os. Og en børnehave. Så nu er det fint," siger Elyounoussi, der også af en anden grund har fået lidt ekstra tid til familien: Han er blevet udeladt af Ståle Solbakkens landsholdstrup ved de sidste to samlinger. Efter mere eller mindre at have været fast mand i ni år. Hvorfor?

"Ja, det er et godt spørgsmål. Ståle ringede første gang, jeg ikke skulle være med, men jeg har ikke direkte fået en forklaring. Det var en vældig kort samtale. Men der er noget, der ikke er helt i balance. Jeg er gået fra at være den, der spillede mest, til ikke at spille overhovedet. Baggrunden har jeg ikke brug for at snakke om. Jeg har min idé om, hvad det kan være. Det har ikke noget med FCK eller mine præstationer at gøre, det er flere ting. Men det vil jeg ikke grave mere i," siger Moi, der har fået noget positivt ud af pausen fra landsholdet.

"Det har også på en måde været dejligt at få en pause fra landsholdet. Jeg havde netop fået min familie til Danmark og var flyttet ind i huset, og jeg måtte fikse internet og bil og CPR-numre til mine børn og alt muligt. Så det var skønt at have lidt mere tid," siger han og fortsætter:

"De sidste ni-ti år har jeg aldrig haft tre-fire sammenhængende dage fri i løbet af sæsonen. I Southampton havde mange af de andre spillere en uge fri, mens jeg var med det norske landshold. De tog til Dubai eller Ibiza, Miami, og jeg rejste rundt med landsholdet. Årh. Man er selvfølgelig stolt af at spille på landsholdet, men når man har små børn, er det også okay med lidt mere tid uden for banen."

Moi blev i øvrigt kaldt op til Ståles seneste landsholdstrup til kampene mod Færøerne og Skotland.

Stadig på vej

Elyounoussi føler stadig ikke, at han har ramt topformen. Han var ikke fysisk i topform, da han ankom til FC København, og der er stadig mere på vej, mener han.

"Jeg føler slet ikke, at jeg har ramt mit niveau endnu. Jeg ved, at forventningerne er høje. Jeg kom til FC København mere eller mindre lige fra stranden, hvor holdet havde været igennem pre-season og havde spillet måske fire kampe. Jeg fik fire dages træning, og så kom jeg direkte i kamp.

Jeg fik aldrig hvilet. Jeg har hele tiden været to-tre ugers træning bagefter. Og der går tid, inden man lærer sine medspillere at kende. Om jeg spillede med Sørensen eller Falk eller Diogo, så vidste jeg ikke, hvilken slags type, de var. Hvem skal have pasningen på foden, hvem løber dybt? De kendte heller ikke mig. Det tager tid," siger han.

Du føler ikke, at målet i Istanbul var der, hvor du endelig ramte dit bedste niveau?

"Jo, måske. Jeg tænker vel, at jeg er godt på

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

Blå bog: Mohammed Elyounoussi

Født: 4. august 1994, Al Hoceima, Marokko
Kælenavn: Moi
Højde: 1,78 m
Primær position: Venstre fløj

Seniorkarriere (kampe, mål, assister):

2011-2014: Sarpsborg (70, 18, 11)
2014-2016: Molde FK (92, 42, 8)
2016-2018: FC Basel (84, 23, 30)
2018-2023: Southampton (90, 9, 6)
2019-2021: Celtic (67, 24, 14)
2023-: FC København (17, 4, 2)
2014-: Norge A-landshold (52, 9, 5)

ET BRUTALT MØDE

"Hasenhüttl lærte jeg meget af. Jeg var ikke aggressiv nok, jeg var ikke god nok defensivt. Da han kom til Southampton, havde jeg spillet fast fra august til november-december under Mark Hughes, og så kom Hasenhüttl, og jeg spillede slet ikke. Jeg var måske én gang i startopstillingen og fik nogle få indhop fra januar til sommerpausen. Derefter blev jeg lejet ud (til Celtic, *red.*)."

"Indtil da havde jeg spillet alt. 90 minutter i hver kamp, også landsholdet. Om jeg spillede godt eller dårlig var det 90 minutter. Han sagde kun god morgen. Intet andet. Jeg vidste altid, at jeg ikke skulle spille i weekenden, men jeg støttede holdet og var professionel. Det gjorde, at jeg fik chancen igen to år senere, da jeg kom tilbage fra Celtic. Så fik jeg en ny chance og scorede hattrick og lavede to assister i FA Cuppen.

Men det var et brutalt møde med professionel fodbold. Jeg trænede alene, for han så mig ikke som en del af planen. Du er ude. Ingen forklaring. Du er bare ude. Heldigvis fik jeg min datter på det tidspunkt, så jeg kunne komme hjem og glemme alt."

FOTO: AUGUST SJØRUP

vej på det tidspunkt. Altså, jeg skal ikke sidde her og snakke mig selv helt ned. Men jeg føler stadig, at jeg er på vej. Men det hænger også sammen med, at jeg endelig har fået familien hos mig. Nu kan jeg bedre slappe af.

Der har været meget stress uden for banen. Finde hus, finde børnehave, spille kampe. Lige efter kampen skal man tilbage på hotelværelset og svare på e-mails om det ene og andet. Der har været mange ting på kort tid. Nu kan jeg endelig fokusere og bruge energien på det, jeg skal, og tilføre mere til holdet," siger Elyounoussi.

Det er et godt sted at stoppe interviewet, en god halv time, føler Brølets udsendte.

Elyounoussi kunne snakke en time eller to mere. Svarerne er lange og uddybende. Men der er møde i FCK-truppen. På vejen ud fra lokalet spørger jeg lige om Park Pizza, som hans far drev i Sarpsborg fra 1990 og indtil for otte år siden.

Da Mois karriere begyndte at tage fart i 2015, sendte han faderen på pension, og kort tid efter blev selve bygningen, hvor Park Pizza havde ligget i årtier, revet ned.

"Ja, det er rigtigt. Jeg betalte mine forældres huslån ud og sendte min far på pension. Han havde arbejdet fra tidlig morgen til sen aften i 30 år, så nu var det tid til, at han skulle slappe lidt af.

> "Jeg er meget kritisk over for mig selv. Det sjældent, jeg forlader en kamp og tænker: 'I dag er jeg tilfreds.' Om det er en cup-kamp mod Lyseng eller det er en kamp mod Galatasaray, så er der altid ting, man kunne have gjort bedre. Så lige nu er jeg ikke tilfreds. Jeg er ikke tilfreds med det, jeg har vist.

Min far gjorde det samme for sin far, som boede i Marokko. Min far betalte hans huslån ud og sendte ham på pension. Sådan gør vi i min familie," når Elyounoussi at forklare, inden en holdleder trækker af med ham.

3

DEN MEST ENERGISKE

"Af de trænere, jeg har haft, er Ståle den mest energiske. Den mest aktive til kampene. Han er meget talende, meget tydelig i det, han vil have. Han er også meget social. Ole Gunnar er selvfølgelig også en social fyr, men det er nok meget en skandinavisk ting. Folk er flinke og venlige og tager hånd om hinanden. Det kan man selvfølgelig også finde i udlandet, men der er der også en anden side, hvor der kan være nul kommunikation. Uden for banen kan Ståle være fjollet og sjov. Det er en god ting at have med."

LE FIX
est. 1999
Copenhagen

BAKED **BEANS**
BABY GUINNESS
BRÆNDT **STRAFFE**

Det er kampdag, klokken den er kvart i… ikke bold, men nok nærmere kvart i seks. Turen går igen i år til Manchester - den røde side denne gang. Afgang 09:00 fra Kastrup sammen med 330 andre FCKøbenhavnere.
Det bliver en god dag.

REPORTAGE

Af Asger Bach Holst
Fotos: Allan Høgholm og Asger Bach Holst

Morgenmaden består af en croissant fra 7/11 og skylles ned med en luksus-IPA fra Mikkellers lufthavnsbar. Er det ikke okay på away? Og så er det af sted!

I flyet fejres FCKFC's 32 års fødselsdag. Et heldigt medlem vinder en tur til München, og kabinen er fyldt med forventningens glæde. Det er ikke et Manchester United-hold, som man er vant til at se dem - måske lurer overraskelsen?

Den gode stemning rammer en bump, da flyet rammer engelsk jord. Manchester Airport er kåret til Storbritanniens værste, og det lever den op til på denne regnvåde tirsdag i oktober. Vi venter intet mindre end 45 minutter på at de leverer en trappe, så vi kan komme ud af flyveren. Jeg hører fra fans, der var af sted til City-kampen sidste år, at de oplevede præcis samme problem.

TIGHTEN UP MANCS!

Et affødt problem er ventetiden er et lille udpluk af medfans, som vælger at bruge ventetiden på at provokere og overfuse flypersonalet. En enkelt åndsbolle vælger simpelthen at stille sig op pisse ud fra flytrappen, da den når frem. Tag dig sammen, din megataber! Du ved, hvem du er.

Vi ender med at forlade lufthavnen næsten to timer senere end planlagt, da vi også venter for evigt på vores shuttlebusser.

Det gør tidsplanen det strammere, da vi langt om længe ankommer til centrum af Manchester. En by, der består af 80 % røde murstensbygninger. Autentisk britisk, men ikke en fryd for øjet.

Det er med at få de næste pints indenbords, og der bliver også skovlet en gang "All Day English Breakfast" ned. Baked beans er ingen delikatesse, men de smager bedre i UK.

Regnen giver ikke anledning til den ellers planlagte byvandring. Det er sgu mere pubvejr!

Vi ender på en George Best-pub i midten af Manchester. Den er indrettet med et enormt vægmaleri af United-legenden og en "wall of fame" med billeder og citater fra hans karriere.

Et af dem lyder:

FORTSÆTTES
NÆSTE SIDE

F.C. KØBENHAVN
KØBENHAVN
F.C. KØBENHAVN
KØBENHAVN
KØBENHAVN
KLUBBEN MED STJERNER

"In 1969 I gave up women and alcohol… it was the worst 20 minutes of my life"

What a lad.

På samme væg hænger der et 45 tommers fjernsyn, der viser U19-kampen.

Tchicamboud 0-1! Skal han snart op og have minutter på førsteholdet?

Vi lyner op, skjuler den hvide trøje for en stund og dæmper vores begejstring, mens misfornøjelsen breder sig på pubben.

To hurtige "Baby Guiness"(Baileys, Kahlua og sort Sambuca) og så er det af sted mod mødestedet på Exchange Square, hvor der er flere ligesindede.

Regnen er væk, da omkring 3.000 FCKøbenhavnere bevæger sig mod Drømmenes Teater. Den ene sang overtager den anden, og jeg tror ikke, der er en eneste borger i Manchester, der i tvivl om, at København er i byen.

Der bliver drysset lidt malurt i bægeret, da vi bliver forsinket fordi en eller anden tosse har gjort sig uvenner med det britiske politi. Det skal dog ikke ødelægge en fed march, og pludselig kan vi se Old Trafford i horisonten mens solen går ned.

Et kuriøst køsystem kan ikke stoppe sommerfuglene i maven. Nu er det snart!

Der skal dog lige downes et par Carling nede i baren, da det er strengt forbudt at medbringe på tribunen. Underlig, underlig regel som jeg har mere end svært ved at se formålet med. Pyt! Øllet er nede, og nu skal der synges igennem, vi skal jo trods alt synge et af Englands største stadioner op.

En kende overrasket er jeg da, da jeg finder ud af, at det ikke bliver noget problem at gøre netop det.

Det kan have været til ære for den afdøde United-legende Sir Bobby Charlton, at de rødes fans vælger at holde 72 minutters stilhed, men det er ikke desto mindre tilfældet.

Vi er gode i første halvleg! Diogo mangler få centimeter, men hans skud tager stangen. PIS!

United ligner ikke et storhold.

Heller ikke i anden halvleg, selvom englænderne er mere i kontrol. Grabara piller Eriksen på fænomenal vis. Kamil er simpelthen klasse!

Han kan til gengæld ikke gøre meget, da den mest meme-genererende fodboldspiller i verdenshistorien, Harry Maguire, er fri på bagstolpen. Hvorfor kan Eriksen ikke lægge flere af sådan nogle afleveringer på landsholdet? Æj.

For første gang i kampen larmer englænderne mere end Randers FC's udebane afsnit på A11.

Nu er det svært. Grabara har endnu en klasseredning på Ronaldo-parodien Garnachos skud. Hvad er man for en Argentiner, hvis man er større Ronaldo-fan end Messi-fan?

Vi er langt inde i overtiden, og gør vores bedste for at presse på, men hov? Hvad VAR det? Moi falder omkuld og dommeren peger på pletten! Men hvem skal sparke, nu hvor Diogo er skiftet ud? Orri? Diks? Jordan? Ja, Jordan! Kosså Henke jr!

GIDER DU FUCKE VÆK FRA PLETTEN GARNACHO!

Jordan går til bolden og …

En anden omvandrende meme redder sejren til United i allersidste sekund.

Det er mere end almindeligt bittert. Avavavav.

Vi synger Jordans navn. Han skal op på hesten igen. Det er en del af fodbold.

Nu er der fandme langt hjem til København. Det er direkte ud i bussen og sove. Det kan jeg ikke, jeg er for bitter.

Tilbage i Englands dårligste lufthavn. Vores fly er … forsinket i en time. Selvfølgelig.

Lander 03:45 i Kastrup. Jeg går skuffet i seng, men da jeg vågner dagen efter, er det med en overvejende stolthedsfølelse. Først og fremmest over præstationen, hvor vi er millimeter fra at hive point på Old Trafford, men også - på trods af et par amøber - over den måde vi viser den københavnske fanscene frem i Europa.

Jeg glæder mig til næste tur!

COPENHAGEN 3RD

ABONNENTER OG KORTHOLDERE FÅR 10% RABAT I FANSHOPPEN

FCKFANSHOP.DK

JORDAN

København er hovedstaden for mange i Skåne

For en skåning som Jordan Larsson er livet i København næsten som at være hjemme. I hovedstaden har han fundet et perfekt match, både når det kommer til kultur og til sportslige ambitioner.

Af Asger Bach Holst og Tom Carstensen
Fotos: Tobias Jørgensen

Jordan Larsson er faldet fantastisk til i FC København, og han gjorde det meget klart under sit lejemål i foråret 2023, at her ville han meget gerne blive. Det var nærmest et frieri fra Larssons side.

"Jeg har det fantastisk. Fra første dag har jeg trivedes virkelig godt. Alle har taget godt imod mig, og det føles som om, jeg har været her meget længere," siger Larsson til Brølet

I en klub som FC København er der altid stor konkurrence på alle pladser. Det trives svenskeren godt med, fortæller han.

"Konkurrencen er et bevis på, at vi har et rigtig stærkt hold. Jeg har heldigvis den fordel, at jeg både kan spille til højre, til venstre og som angriber, men det betyder også, at jeg ikke ved, hvilken position jeg primært er tiltænkt," siger Larsson, der dog selv har et par præferencer.

"Jeg vil helst spille centralt eller til højre, men det spiller ikke nogen stor rolle. Det handler bare om at være klar til at tænke anderledes alt efter, hvilken position jeg spiller."

Før tiden i FC København spillede han i et hav af klubber – senest Schalke 04, men klubben har lavet en Hamborg og tumler nu rundt i 2. Bundesligaen. I skrivende stund er traditionsklubben under stregen og ligger til nedrykning. For Jordan Larsson er det vigtigt at være kommet til en topklub. Han vil nemlig vinde titler – og det har han allerede gjort med sidste sæsons Double. Og hans personlige mål er klare.

"Jeg vil bidrage med mål og assist. Jeg vil spille godt og arbejde hårdt."

Med rødder i skånske Helsingborg har København – og Danmark – altid ligget ham tæt.

"København er tæt på, hvor jeg kommer fra, og jeg har været her mange gange inden mit skifte, så jeg kendte lidt til byen på forhånd. Men efter jeg er flyttet hertil, har jeg fået et helt andet syn på byen. Der er mange fantastiske steder i byen, og den har virkelig meget at byde på," siger Larsson om København.

Men selvom byen har meget at byde på, er der noget, der for tiden fylder mere end caféliv i storbyen. Han er nemlig far til en lille dreng.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

DANMARK VS. SVERIGE

Blå Pripps eller Carlsberg?
"Carlsberg"

Allsvenskan eller Superligaen?
"Superligaen"

Korv eller pølse?
"Korv"

Svensk skov eller dansk strand?
"Jeg er ikke så meget til skove, så jeg vælger strand.

Kötbullar eller frikadeller?
"Kötbullar"

Zlatan eller Bendtner?
"Zlatan"

DEN HÅRDE KONKURRENCE

Jordan Larsson er i FC København i skarp konkurrence med andre stærke angribere. Cornelius' skade har betydet, at hovedkonkurrenten primært har været Orri Óskarsson. Men det generer ikke Jordan Larsson det mindste, og forholdet mellem de to angribere er rigtigt godt, fortæller han.

"Orri og jeg er gode venner. Der er det, der foregår på banen, og så er der privaten. Jeg synes, at alle på holdet har en god relation, uanset om du er konkurrenter eller ej. For vi er jo alle bare mennesker.

> "Konkurrencen er et bevis på, at vi har et rigtig stærkt hold. Jeg har heldigvis den fordel, at jeg både kan spille til højre, til venstre og som angriber, men det betyder også, at jeg ikke ved, hvilken position jeg primært er tiltænkt.

"Lige for tiden er jeg meget hjemme med vores søn på to år," siger han om knægten, der dog får farmand med ud i byen alligevel. Men meget gerne et bestemt sted.

"Han synes, det er virkelig fedt at være i Tivoli, så der er vi en gang i mellem. Og ellers tager vi ud og spiser, men det bliver oftere og oftere, at vi tilpasser det efter vores søn," siger Larsson om livet som småbarnsfar.

Som mange skåninger er forholdet til København ganske tæt. Måske kan man ligefrem sige, at forbindelsen er tættere end til Stockholm.

"Jeg synes godt man kan sige, at København er hoved-

staden i Skåne. Som skåning er det dejligt, at det er nemt at kunne tage til København og opleve en storby," siger Jordan Larsson og fortsætter:

"Man er måske lidt mere forbundet med København end man er med Stockholm som skåning. Det er der i hvert fald mange, der føler, fordi det er så tæt på. Mange har et godt forhold til København," slutter Jordan Larsson inden han lige skal have sidste spørgsmål med på vejen.

Er det her det første interview, hvor du ikke er blevet spurgt til din far?

"Ja, og det er kraftedeme rart!"

Jordan Larsson

26 år gammel. Inden han i 2019 skiftede til Spartak Moskva, spillede Jordan i Helsingborg, NEC Nijmegen og IFK Norrköbing. Ungdomsårene blev blandt andet brugt i Barcelona, mens hans legendariske far, Henke Larsson, spillede der.

Jordan Larsson lavede 22 mål for Spartak Moskva i 72 kampe og nåede også at være udlejet til AIK.

Siden kom han til Schalke, hvor han spillede 11 kampe, før han blev udlejet til FCK og siden købt permanent. Jordan Larsson har spillet 7 A-landskampe for Sverige og var blandt andet med til EM 2020 (spillet 2021 på grund af corona).

KØBENHAVN ER FANTASTISK

FC Københavns unge islandske angriber Orri Óskarsson stortrives i den danske hovedstad. Men han savner fisk fra Island, selv om han grundlæggende ikke kan lide fisk.

Af Tom Carstensen

Orri Óskarsson har været i København, siden han var 15 år gammel. Og selvom det var tidligt at flyve fra – i mangel af bedre slang – søpapegøjereden på vulkanøen, så er han faldet virkelig godt til i København.

"Jeg har det rigtigt godt. Jeg har været her, siden jeg var 15 år gammel. Og jeg føler bare, at det her er min klub," siger den 19-årige angriber og kaster sig selv direkte ind i en storros af den danske hovedstad og de muligheder, byen giver.

"Det er en fantastisk by. Det ved alle. Det er luksus at bo her. Specielt for en islænding er det bare fantastisk."

Hvordan er København fantastisk?

"Der er varmere om sommeren, og her er meget mere at lave. Der er meget smukt i byen, og man kan lave mange ting, man ikke kan lave på Island," siger han og fortæller, at det er en noget anden oplevelse end at bo i Reykjavik, der er noget mindre.

"Det er bare helt anderledes. Der er tættere bebygget her i København, og det føles mere som en by. Og stemningen er bedre i København."

Hvad laver du, når du ikke er her? Hvad bruger du byen til?

"Jeg går tit ned i byen og shopper noget flot eller går ud og spiser på et kaffehus. Og går ud og spiser med min kæreste. Her er masser at lave," siger Orri Óskarsson og afslører, hvad der enten er en islandsk eller amarkansk hemmelighed: Midt mellem mellemøstlige bazarer og østeuropæiske specialbutikker, hvor man selv kan vælge, om man vil æde hummus eller kål, til det står en ud af ørerne, gemmer der sig simpelthen et ganske andet specielt supermarked. Der er et islandsk supermarked på Københavns Manhattan.

"Jeg synes, det er sjovt, at på Amager er der et islandsk supermarked. Og så elsker jeg stranden derude om sommeren. Det er megahyggeligt," siger han om supermarkedet, som undertegnede ikke kendte til. Men nok nu er nødt til at tjekke ud. Om ikke andet for at få afkræftet nogle fordomme. For dem er der en del af.

> "Jeg savner mest de autentiske islandske ting. Fisken, jeg fik derhjemme, er en af tingene. Den fisk, min mor lavede. Det kan man ikke finde i Danmark. Jeg kan ikke engang forklare, hvad det er. For jeg kan ikke engang ret godt lide fisk.

Hvad kan man købe i et islandsk supermarked?

"Du kan købe alt muligt islandsk. Du kan købe slik og fisk derfra. Sovser. Og man har den her følelse af at have Island i køleskabet. Det er rart."

Hvad er det du primært køber og savner?

"Jeg savner mest de autentiske islandske ting. Fisken, jeg fik derhjemme, er en af tingene. Den fisk, min mor lavede. Det kan man ikke finde i Danmark. Jeg kan ikke engang forklare, hvad det er. For jeg kan ikke engang ret godt lide fisk."

Men når mor laver det?

"Når mor laver det, så er det godt," siger Orri med et blik, der fortæller, at der bare er nogle ting, der er bedre hjemme på vulkanøen. Men han siger så, at fordi han kom til Danmark i så ung en alder, har han vænnet sig til savnet og savner i dag Island mindre end tidligere.

FORTSÆTTES
NÆSTE SIDE

FOTO: THOMAS SJØRUP

Orri Óskarssson

19 år, født i Reykjavik.

Fik debut som seniorspiller på Island for ÍF Grotta i en alder af bare 13 år.

Kom til FC København i 2020 og blev lynhurtigt hevet op i U19-truppen, selvom han egentlig var ung nok til at spille U17. I 2021/2022 sæsonen brændte han U19-ligaen helt af med 29 mål, og FCK vandt mesterskabet.

Blev udlejet til Sønderjyske i foråret 2023, hvor han lavede fire mål i 12 kampe. Vendte så tilbage til FC København og gjorde sig i dén grad bemærket med et hattrick i Champions League-kvalifikationskampen mod islandske Breidablik, som hans far på daværende tidspunkt var træner for.

"Det er blevet mindre og mindre, des længere tid, jeg har været her. Og nu har jeg også min kæreste herovre, så jeg har næsten alt det, jeg har brug for her," siger han.

Og så har han faktisk den tætteste familie i København også.

"Min søster bor også tæt på her. Hun flyttede med første gang, og min kæreste er også fra Island. Men selvfølgelig savner man resten af familien. Min mor og far forsøger at besøge mig så meget, som de kan," siger Óskarsson, der tidligere på året lavede hattrick mod Breidablik, som er trænet af hans far, Óskar Hrafn Thorvaldsson, i kvalifikationen til Champions League.

Men din far har vel også travlt med at træne et fodboldhold?
"Ja, det er han jo nødt til. Og så skal han til Norge snart. Og så bliver der ikke så meget tid," siger Óskarsson om farens nye job som cheftræner i norske Haugesund og farvel til islandsk fodbold for nu.

Det er ikke kun forældrene, Orri Óskarsson savner. Barndomsvennerne er jo ikke med i København.

"Jeg savner også vennerne ofte. Det kan man ikke undgå."

Ja, for der har vel været nogle venner, du har sagt farvel til, da du var meget ung?
"Ja, det var svært," siger Orri og ser tænksom ud.

Men den unge mand fra Island er hårdfør. Først røg han fra Island til København, hvor han så fandt sin nye hjemstavn. Og pludselig blev han så udlejet til

Sønderjyske og skulle flytte til Haderslev. Men det var en positiv oplevelse for den blonde unge mand, selvom han var nervøs i starten.

"Ja, det var en kæmpe udfordring. Jeg havde jo ikke været i andre udenlandske klubber før Sønderjyske, andre end FCK. Så jeg var meget nervøs. Det er jo langt fra København," siger han og fortæller, at det var en positiv oplevelse til trods for, at Haderslev ikke just er som København.

"Det gik bedre i Sønderjyske, end jeg nogensinde havde forventet. Jeg kunne godt lide det. Jeg fik masser af venner derovre. Haderslev var måske ikke den sjoveste by, men den var meget hyggelig, og jeg kunne faktisk godt lide den. Der var megahyggeligt. Og på banen gik det fremragende. Jeg fik masser af udfordringer og udvikling," siger Óskarsson, der selvom Haderslev var et fint sted at være kortvarigt i den grad er glad for at være tilbage i København.

Nu er du jo kommet tilbage til en klub med noget mere konkurrence. Hvordan har du det med konkurrencen her i klubben?

"Sådan er det. Sådan har det altid været i FCK. Det kommer bare med at være her. Der er altid konkurrence. Det skal man bare udnytte til at blive endnu bedre. Du skal bruge tiden på træningsbanen til at forbedre dig og blive bedre end de andre spillere. Og det kommer bare til at hjælpe mig i fremtiden," siger den 19-årige angriber og fortæller, at det har været en fordel for ham, at det første eventyr i udlandet uden for Island er i Danmark fremfor eksempelvis en sydeuropæisk klub

"Alene det, at det er Skandinavien, betyder noget. Det gør det lettere. Kulturen er ikke så anderledes fra derhjemme. Sproget er let at lære for en islænding, så jeg lærte det hurtigt. Det er nemmere end at flytte til Spanien eller Frankrig eller noget andet," slutter hvad vi alle her på redaktionen håber på bliver en af vores topscorere de næste par år.

Den hårde konkurrence

Orri Óskarsson er i FC København i skarp konkurrence med andre stærke angribere som Andreas Cornelius og Jordan Larsson. På grund af Corners mange skader har den primære udfordrer været Larsson. Men det betyder ikke, at de to har det svært med hinanden. Tværtimod, fortæller Orri.

"Vi er både venner og konkurrenter. Jeg kan jo selv vælge ikke at kunne lide Jordan. Men jeg synes så, at Jordan er en top fyr, og vi er gode venner. Så man kan jo selv bestemme, hvordan man vil have det. Men vi er i hvert fald gode venner.

> "Der er altid konkurrence. Det skal man bare udnytte til at blive endnu bedre. Du skal bruge tiden på træningsbanen til at forbedre dig og blive bedre end de andre spillere. Og det kommer bare til at hjælpe mig i fremtiden.

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

SÆSONEN INDTIL VIDERE FOR ORRI OG JORDAN

Eftersom Brølet har interviewet Orri Óskarsson og Jordan Larsson, tager vi også et kig på deres tal for efterårssæsonen. Efter en stærk periode som leje-spiller, har Jordan prøvet at etablere sig på holdet, ligesom Orri også har - efter en eksotisk udlejning til Haderslev.

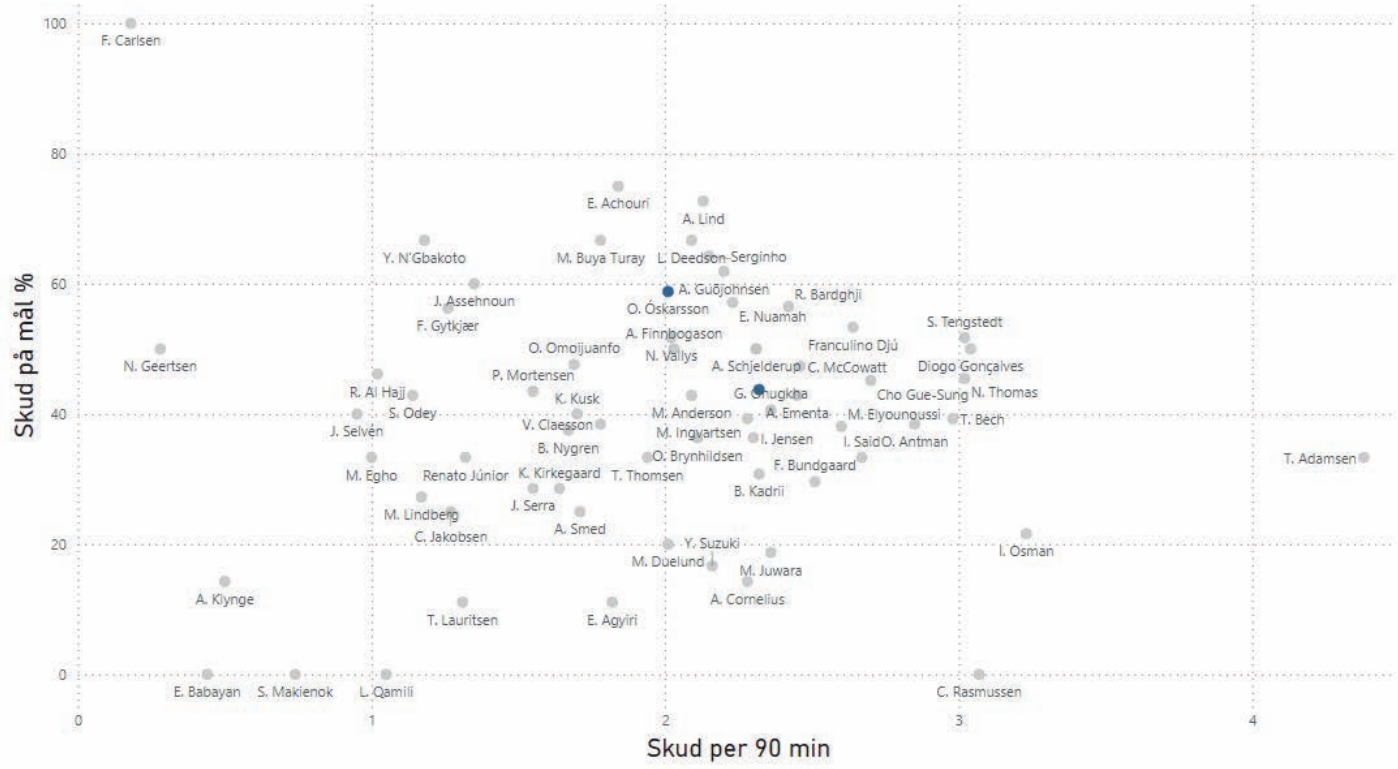

FOTO: JOHNNY FREDERIKSEN

Af Kristoffer Just

Der er tydeligt to forskellige typer af angribere i spil. Alligevel bedømmes de begge på det samme kriterium – målkonvertering. Lad os kaste et blik på, hvad dataen siger om deres præstationer i efterårssæsonen. Vores data dækker perioden indtil Randers-kampen d. 5. november. Brølet benytter udelukkende data fra Superliga-kampe for at sikre en retfærdig sammenligning med andre Superliga-spillere.

Det vi allerhelst ser, fra vores offensive kræfter er at de skyder på mål, samt lægger op til mål og selvfølgelig scorer mål. Brølet kigger samlet på vores offensive spillere, hvor der selvfølgelig skal tages højde for position på banen, samt taktik.

Hvad vi især forventer af vores offensive spillere, er, at de tager chancen for at skyde på mål og naturligvis selv formår at score mål. Hvis vi holder skud på mål i procent (lodret akse) op i mod skud per 90 min (vandret akse), så kan vi se at Orri har færre skud på mål (2) end Jordan (2.3), men rammer Orri rammer procentmæssigt bedre (59%) end Jordan (43%).

Når vi ser på næste visualisering, der ser på målkonvertering, er det på mål per 90 min (vandret akse) og xG pr. 90 min (lodret akse). Der har Orri scoret flest mål (0,3), og ligger næsten på samme forventet antal mål (xG), som er 0,4. Jordan ligger på 0,2 på begge parametre.

DATA-ANALYSE

Data er fra Wyscout

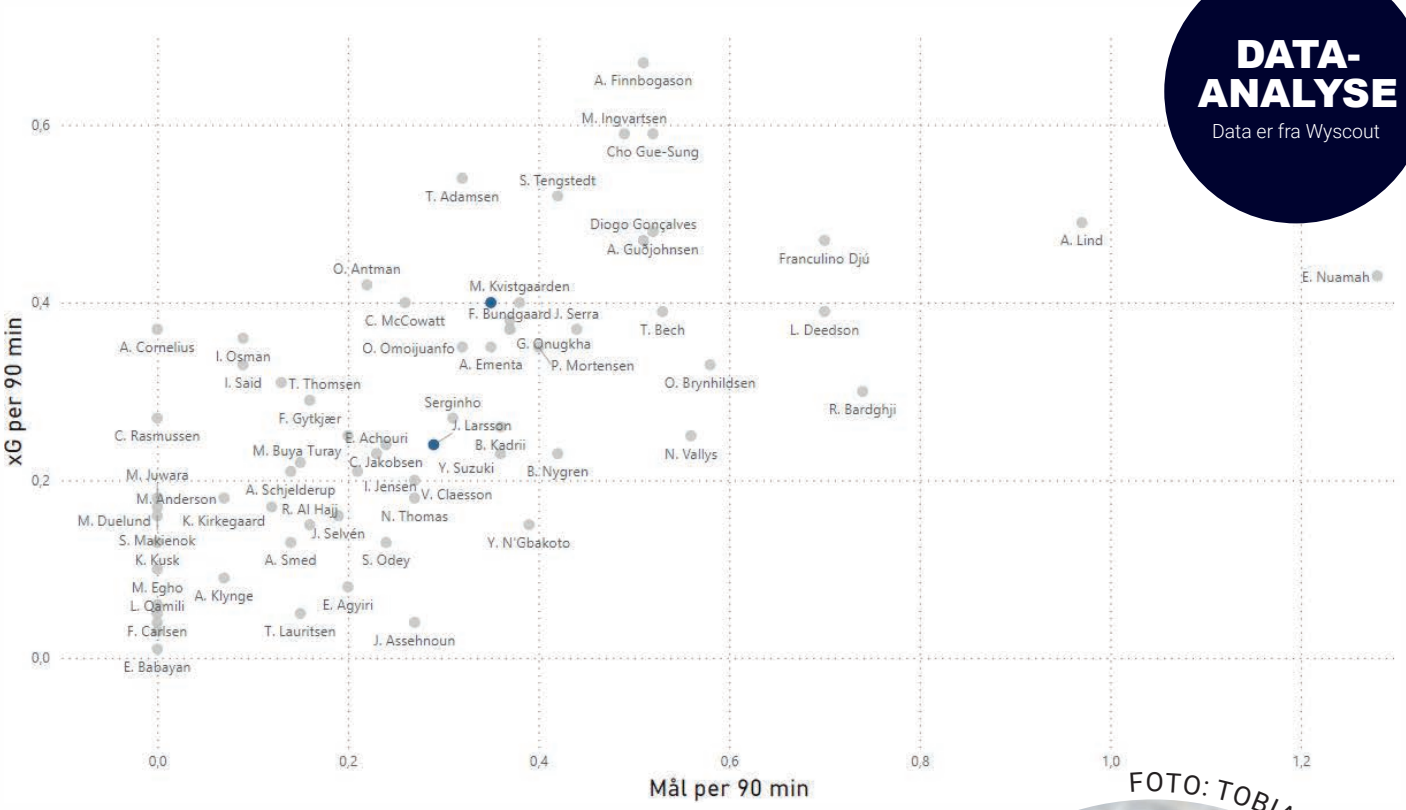
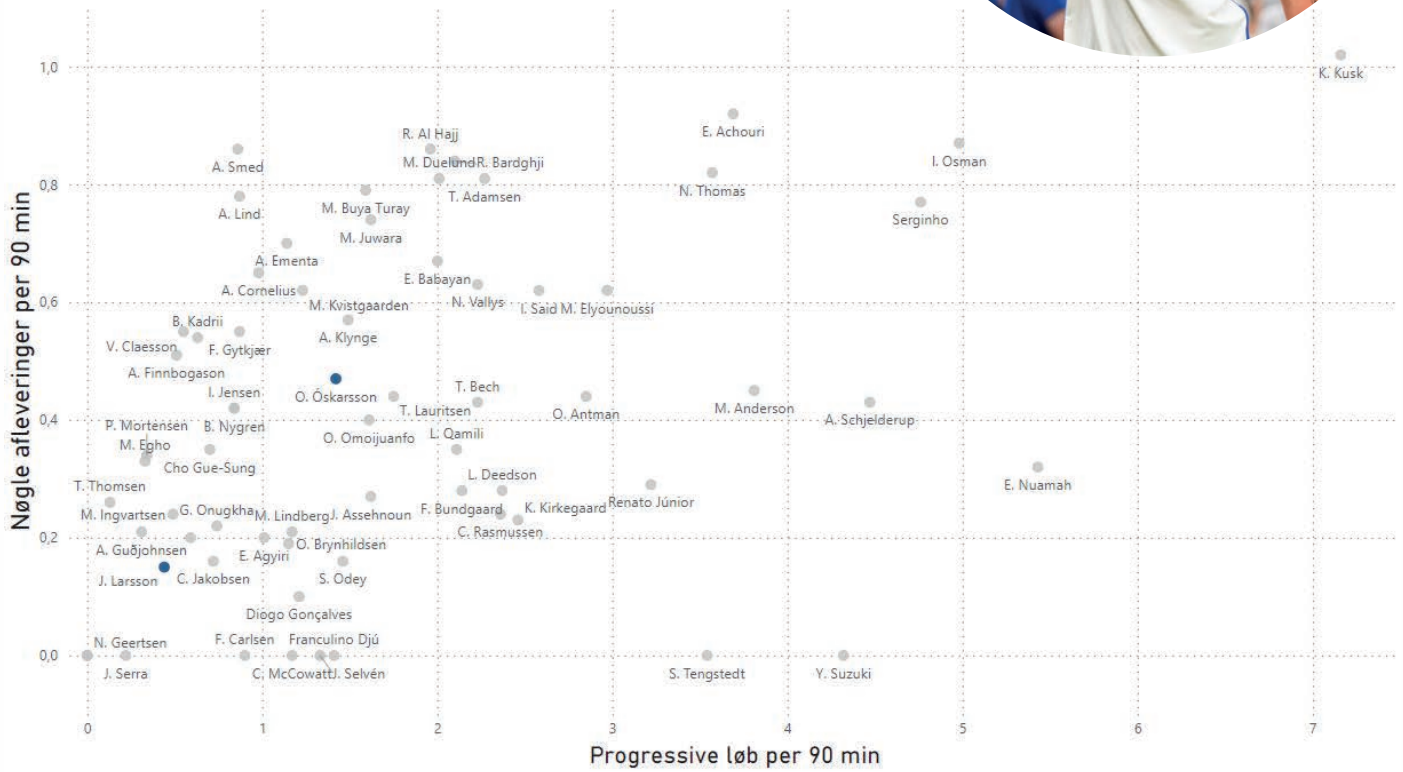

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

Til slut kigger vi på, om de er med til at skabe chancer. Her analyseres antallet af nøgleafleveringer per 90 min (lodret akse) og progressive løb per 90 min (vandret akse), da det viser evnen til at skabe scoringsmuligheder efter fremrykning af bolden. Progressive løb er et kontinuerlig løb med bold-kontrol frem ad banen, som derved forsøger at trække holdet væsentligt tættere på modstanderens mål. Hvor nøgleudlevering er en aflevering, der øjeblikkeligt skaber en tydelig målchance for en medspiller. Her ligger Orri markant bedre end Jordan, da han både har et højere antal progressive løb og nøgleafleveringer, som det ses på visualiseringen.

DEN 'FRÆKKESTE' HØJLUND-BROR

Der var en, der var to, der var tre. Brødrene Højlund har mere end markeret sig som F.C. Københavnere. Men selv om de ofte bliver omtalt i flertal, er der stor forskel på de tre brødre. Brølet har sat Oscar Højlund i stævne, som på mere end bare et par parametre adskiller sig fra sine to brødre.

Af Asger Bach Holst

For første gang siden midten af 90'erne satte F.C. København i sommer to tvillingebrødre på banen sammen. Det skete i slutminutterne af sæsonpremieren ude mod Lyngby. Oscar og Emil Højlund følger i fodsporene storebror Rasmus, der som bekendt gør kometkarriere ude i fodboldeuropa.

Mens både storebror Rasmus og tvillingebror Emil gør sig som store 9'ere med fysik, fart og målfarlighed, skiller Oscar Højlund ud på både det ydre og det fodboldmæssige.

Med sit duelspil, blik for spillet og sit store løbepensum styrer Oscar Højlund den københavnske midtbane, når pligten kalder og chancen byder sig.

Det var ikke noget problem på U19, men den blonde midtbanedynamo har måtte oppe sig i forbindelse med overgangen til førsteholdet.

"Det har været utroligt lærerigt. Tempoet og fysikken er noget helt andet, så det skal man lige vænne sig til, men det har været utrolig fedt. Skridtet er enormt. Og det største skridt er oven i hovedet. Du skal hele tiden være klar og forberedt, og du har ikke så lang tid på kuglen," siger Oscar Højlund til Brølet.

Tidligt i FCK's kikkert

Karrieren tog fart i F.C. Københavns samarbejdsklub Hørsholm-Usserød IK, der ligger ca. 25 kilometer nord for København. Her varede det ikke længe før det gik op for Oscar og hans omgivelser, at talentet var større end de flestes.

Både han og Emil startede i klubben som fire-årige, og allerede tidligt blev de rykket op til årgangen over deres egen.

"Vores fællesskab var utrolig godt i HUI og vi havde vores far som træner. Det var en utrolig god årgang, og har blandt andet spillere der spiller i Superligaen og i Holland nu.

Der har altid været meget fokus på vores hold, men det er klart, at når man har en storebror, der også gør det godt, så er der måske nogen, der har tænkt, at de to yngre brødre også kunne noget," siger Oscar Højlund.

FCK's kontakt til Emil og Oscar Højlund begyndte allerede, da drengene var bare 10 år gamle.

Den frække

Som tidligere nævnt minder tvillingebror Emil mere om storebror Rasmus ved første øjekast, men det er langt fra kun på det ydre, at Oscar skiller sig ud.

"På det personlige plan, så adskiller jeg mig fra mine brødre i frækheden. Der er måske lidt kant i mig - en lille flab gemt i mig. Og så er Emil måske den lidt mere modne - uden at kalde mig selv umoden," siger Oscar Højlund og griner.

Takket være en gunstig kampplanlægning vil han desuden altid være den Højlund-bror, der først fik debut i Champions League. Det skete i kampen i Istanbul mod Galatasaray, der blev spillet to timer før Rasmus Højlund gik på banen i München mod Bayern.

"Den er rigtig, rigtig vigtig (at være den første Højlund-bror til at få CL-debut) den skal han høre lidt for, når vi sidder der juleaften. Så kan jeg køre lidt på ham," siger Oscar Højlund, der dog er stolt af sin storebror:

"Nu fik jeg den først, men jeg er også rigtig stolt af, at han starter inde for Manchester United."

> "På det personlige plan, så adskiller jeg mig fra mine brødre i frækheden. Der er måske lidt kant i mig - en lille flab gemt i mig. Og så er Emil måske den lidt mere modne - uden at kalde mig selv umoden.

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

BRØLET Q&A VÆLG EN BROR

Til sidst i vores samtale med Oscar Højlund bad vi ham tage stilling til en række spørgsmål og dilemmaer, hvor svarmulighederne var enten Rasmus, Emil eller ham selv Oscar Højlund.

Hvem kommer længst i CL i denne sæson?
"Det gør Oscar og Emil Højlund. Det satser vi stærkt på, og det er målet."

Hvem er den hurtigste?
"Det er Rasmus, der ikke så meget at sige. Han er et dyr! Så den får han desværre."

Hvem er det største talent?
"Det vil jeg sige, at Emil er. Han er stor, men alligevel har en god teknik og et godt blik for spillet. Men vi har alle tre talent, og jeg tror på os alle sammen."

Hvem er den dårligste taber?
"Det tror jeg, at jeg er. Eller Rasmus. Det er jo klart, at Rasmus hader at tabe til sine lillebrødre. Der rammer det fuldstændig, ikke? Så det er en af os to, men Emil er heller ikke en god taber. Men mig og Rasmus ter os lidt mere."

Hvem er mest mors dreng?
"Uhhhh, det tror jeg, at jeg er. Vi er alle tre mors dreng. Men jeg elsker sgu min mor. "

Hvem er den mest forkælede?
"Den er rigtig svær! For vi har alle hvert vores. Det ved jeg sgu ikke! Jeg har ingen ide!"

Hvem når flest A-landskampe?
"Det må tiden vise! Jeg har ingen ide. Det ser jo bedst ud for Rasmus, men jeg håber at vi alle får utrolig mange landskampe, og det ville være en kæmpe drøm at spille med mine brødre. Men nu må vi tage et skridt ad gangen, og så må vi se."

Jul i Fanshoppen

Find dine julegaver i Fanshoppen eller online på fckfanshop.dk

DEC 20

BESTIL INDEN D. 20. DECEMBER KL. 10:00, OG MODTAG INDEN JUL

JULEGAVER BYTTES TIL OG MED D. 7. JANUAR 2024

BUTIKKEN HAR ÅBENT TIL OG MED D. 23. DECEMBER 2023

ÅBNINGSTIDER I SHOPPEN

Mandag til fredag: 10:00 - 18:00 • Lørdag: 10:00 - 16:00 • Søndag: 11:00 - 16:00

F.C.KØBENHAVN **FANSHOP** / OFFICIAL FCK MERCHANDISE

FCKFANSHOP.DK | FCK FANSHOP - ØSTER ALLÉ 56 - 2100 KØBENHAVN Ø

HELDIGE VILLADS

Tid til at zoome ind på et af de modigste børn i dette kongerige. I denne udgave af Brølet, skal vi stifte nærmere bekendtskab med endnu én af vores seje maskotter, der har været så heldig at vinde vores lodtrækning om at løbe med spillerne på banen, nemlig Villads.

Af De Unge Løver

Villads er bare 8 år gammel og bor i Herlev med sine forældre og sine to yngre søstre.

I august måned var han så heldig at blive udtrukket i vores maskotkonkurrence og kunne løbe med holdet på banen da de mødte Randers en sen eftermiddag.

Det var heldigt at lige Villads blev udtrukket, for han er nemlig kæmpe F.C. København fan og har været fan siden han var helt lille. Han er derfor også ganske hjemmevant i Parken, da hans mor og far har taget ham med på stadion fra han var bare to år gammel.

Den første kamp Villads var med til var d. 28. maj 2017, hvor F.C. København spillede mesterskabsslutspil mod SønderjyskE. F.C. København vandt 2-0 og lige siden har den unge løve været at finde til F.C. Københavns kampe.

Villads bruger i det hele taget rigtig meget tid på fodbolden. Når han ikke ser FCK spille, så spiller han selv fodbold i KB, hvor han træner 3 gange om ugen.

Han rejser også med til udebanekampene for at følge F.C. København sammen med sine forældre, så der er rigtig meget fodbold på programmet hos familien fra Herlev.

Trods sin unge alder, så har Villads også allerede været til sin første europæiske kamp i udlandet og det er en oplevelse der allerede har sat sine dybe spor i Villads og han bestemt ikke ville have været foruden. Villads er nemlig slet ikke i tvivl om at den tur ryger direkte til tops på listen over hans bedste FCK oplevelser.

”Min bedste oplevelse med FCK var at se den første udebanekamp i udlandet sammen med min far, hvor vi tog til Schweiz”

Nu er Villads også oplevelsen at løbe med spillerne på banen rigere og han syntes det var så fedt at få lov til at være maskot og spørger du ham hvad der var det bedste ved at være maskot var, så får du et temmelig klart svar fra ham.

”Det bedste var at få lov at se hele Parken hvor man normalt ikke får lov til at være samt at møde spillerne så tæt på og få en masse billeder med dem.”

Villads havde tippet kampen til at blive 3-1 og han var meget tæt på at have gættet rigtigt. F.C. København endte dog med at snuppe alle fire mål selv, så kampen endte 4-0 og Villads' yndlings spiller Roony Bardghji stod for et af målene.

Navn: Villads Gravfort Aabye
Alder: 8 år gammel
By: Herlev
Yndlingsspiller: Roony Bardghji

Vi er glade for vi kunne give dig den oplevelse, Villads. Vi håber, at du fik en oplevelse for livet og taget en masse gode billeder med spillerne.

Tusind tak fordi du ville være vores maskot og følge spillerne på banen.

Vi ses på tribunen.

KAN DU FINDE FEJLENE?

Der har sneget sig 5 fejl ind. Kan du mon finde dem?

DE UNGE L

HVEM HJÆLPER JULEMANDEN?

Julemanden har brug for flere hænder i den travle juletid. Kan du se, hvilke spillere der hjælper julemanden?

Svar: Nicolai Boilesen, Rasmus Falk og Christian Sørensen

ØVER

INDKALDELSE TIL ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Onsdag den 27. marts 2024 kl. 19.00 i Fanclubbens lokaler Øster Allé 50 st.

DAGSORDEN
IFØLGE VEDTÆGTERNE

1. Valg af dirigent -
2. Årsberetning – bestyrelsens beretning v/formanden
3. Godkendelse af regnskab – gennemgang af regnskab for 2023 v/kassereren
4. Indkomne forslag
5. Valg til bestyrelsen

Næstformand: Christian Hindkjær – *Modtager genvalg*
Kasserer: Casper Düring Koed – *Genopstiller ikke*
Bestyrelsesmedlem: Mie Backmann – *Modtager genvalg*
Suppleant: Christian Thomsen – *Modtager genvalg*
Suppleant: Kim Dahl Hansen – *Modtager genvalg*

Desuden:
Formand: Lars Thor Jensen – Ikke på valg
Bestyrelsesmedlem: Casper Fischer Raavig– Ikke på valg

6. Eventuelt
7. Fremtidsplaner

Alt med kursiv skrift er ikke ifølge vedtægterne, men forklarende tilføjelser.

Generalforsamlingen starter klokken 19.00 og dørene åbnes klokken 18.00. For at få adgang til generalforsamlingen, skal man kunne fremvise gyldigt medlemsbevis (medlemskort og/eller girokvittering). I henhold til foreningens vedtægter §6 stk. e er det kun medlemmer, der har været medlem i mindst tre måneder, der har stemmeret på generalforsamlingen, hvilket vil sige kontingentindbetaling senest 31.12.2023.

Alle medlemmer har adgang.

Fra den 25. til 27. marts er det muligt at få godkendt fuldmagter på kontoret, hvilket vi henstiller til, hvis du har flere af disse. Dette er med til at få udleveringen af stemmesedler til at glide lettere på dagen.

Forslag til generalforsamlingen skal være bestyrelsen i hænde senest onsdag den 20. marts 2024.

Forslag sendes til:
F.C. København Fan Club
Øster Allé 50
2100 KBH Ø
Mrk. "Generalforsamling"
Eller på mail til: bestyrelse@fckfc.dk

Med venlig hilsen
Bestyrelsen